

Versiune anonimată

Traducere

C-300/24 - 1

Cauza C-300/24 [Meyervibert]ⁱ

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

26 aprilie 2024

Instanța de trimitere:

Cour de cassation (Luxemburg)

Data deciziei de trimitere:

25 aprilie 2024

Recurenți:

MY

IX

Intimată:

Caisse pour l'avenir des enfants

Elemente de fapt proprii prezentei cauze C-300/24:

Recurenții, mama și tatăl vitreg ai unei fete pentru care beneficiul alocației familiale a fost retras în temeiul articolelor 269 și 270 din Codul securității sociale luxemburghez, astfel cum au fost modificate prin Legea din 23 iulie 2016, locuiesc împreună în Franța.

Motivele întemeiate pe dreptul Uniunii sunt identice în cauzele C-297/24-C-306/24.

Întrebările preliminare sunt identice în toate cauzele C-296/24-C-307/24.

ⁱ Numele prezentei cauze este un nume fictiv. El nu corespunde numelui real al niciuneia dintre părțile din procedură.

Motivarea deciziei de trimitere (care apare sub titlul „Răspunsul Curții de Casație”) este identică în toate cauzele C-296/24 - C-307/24, cu excepția pasajului care face trimitere la hotărârea atacată care, în prezenta cauză C-300/24, are următorul conținut (paginile 6 și 7 din ordonanța de trimitere):

„Prin aplicarea acestui criteriu, instanțele de apel, pentru a motiva decizia de retragere a alocației familiale,

- au declarat în mod implicit, dar necesar, că dovada existenței unei căsătorii între lucrătorul frontalier și mama copiilor și dovada existenței unui domiciliu comun lucrătorului frontalier, soției sale și copilului luate în considerare separat sau împreună, nu demonstau că era îndeplinită condiția,
- au reținut că ambii părinți biologici dispuneau de mijloacele necesare pentru a contribui la întreținerea copilului, că mama desfășura o activitate profesională, că tatăl avea un drept de vizită și de găzduire și trebuia să plătească o pensie alimentară indexată de 80 de euro potrivit hotărârii de divorț din 2 decembrie 2009, o eventuală problemă de neplată a acestei pensii alimentare nerezultând din elementele dosarului, pentru a concluziona că, *„prin urmare, părinții biologici sunt cei care suportă toate cheltuielile de întreținere a copilului, fără a recurge la [recurent]”*,
- au declarat că această constatare nu a fost pusă sub semnul întrebării de faptul că locuința comună era un bun propriu al lui MY și că el plătea curentul electric și asigurarea pentru conducerea asistată a copilului, în condițiile în care „plata ocazională a anumitor cheltuieli sau punerea la dispoziție nu numai a copilului, ci și a soției, a casei care constituie domiciliul conjugal nu poate dovedi corespunzător cerințelor legale că acesta asigură întreținerea fiicei sale vitrege”.